

И бѣсѣтъ подлуди го
 И наш'то черно иго
 Обърна се на адъ!

III

О Боже! и когато
 Помислишъ отегченъ
 Въвъ кой сме часъ и лято,
 Че туй е все познато,
 Че става въ бѣлий день;

Кога помислишъ въ себе
 Че тазъ земя безъ екъ
 Подъ пепель се погребе,
 Че тозъ народъ се трѣби
 Въвъ деветнайстий вѣкъ,

Че въ този мигъ, додѣто
 Единъ священъ народъ
 За наш'то племе клето
 Си жертвува сърдцето
 И своята кръвъ и потъ;

На тие кръволѣйци,
 На тая дива сганъ,
 На тие зли злодѣйци,
 Самитѣ Европейци
 Имъ точатъ ятаганъ